

بررسی کمی و کیفی ترکیبات شیمیایی روغن اسانس سرشاخه‌های گلدار گیاه دارویی *Achillea millefolium L.* در منطقه مراوه‌تپه، استان گلستان

سیده زهره میردیلمی^{۱*}، غلامعلی حشمتی^۲، معصومه مازندرانی^۳، حسین بارانی^۴

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد مرتعداری، دانشکده شیلات و مرتع، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران

۲. استاد گروه مرتعداری، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران

۳. استادیار گروه زیست‌شناسی علوم گیاهی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان، گرگان، ایران

۴. استادیار گروه مرتعداری، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران

تاریخ پذیرش: ۹۱/۱/۲۸

تاریخ دریافت: ۹۰/۴/۵

چکیده

گیاه بومادران با نام علمی *Achillea millefolium L.* یکی از گیاهان دارویی و ارزشمند استان گلستان است که در طب سنتی منطقه در درمان بیماری‌های مختلف استفاده می‌شود. با توجه به وجود مقادیر زیاد ترکیبات مونوتربنی از جمله تریپنولن در اسانس گیاه مورد نظر به عنوان مهمترین ترکیبات آنتی پاتوزن و ضدالتهاب، مصرف آن را در طب سنتی منطقه به عنوان کرمکش، ضدغوفونی کننده، مسکن و ضدالتهاب قوی در درمان دل درد، دردهای قاعده‌گی، توقف خونریزی و التیام زخم، لازم است عملکرد دارویی گیاه در شرایط آزمایشگاهی بررسی گردد. این تحقیق با هدف شناسایی ترکیبات ثانوی روغن اسانس سرشاخه‌های گلدار گیاه بومادران انجام گرفت. سرشاخه‌های گلدار این گیاه از منطقه مراوه‌تپه، واقع در شمال شرق استان گلستان در اواسط خردادماه ۱۳۸۸ جمع‌آوری، خشک و استخراج اسانس از آن با روش تعطری با آب و استفاده از طرح کلونجر و جهت تجزیه اسانس از دستگاه GC/MS استفاده گردید. مونوتربن‌های تریپنولن (۸۱ درصد)، بورنئول (۴/۲ درصد)، بتاپین (۵/۳ درصد)، پی-متا-۳-او۸ - دینن (۲/۴ درصد)، توچن (۱/۲ درصد) و سزکوئی‌ترپن کامازولن (۲/۹ درصد) از مهمترین ترکیبات روغن اسانس بوده که ۹۵/۲ درصد از ۹۹/۴۳ درصد از کل اسانس را شامل می‌شدند.

کلمات کلیدی: اسانس، بومادران، تریپنولن، سرشاخه گلدار، مراوه تپه، *Achillea millefolium L.*

(بومادران هزاربرگ) بومی ایران بوده (مظفریان، ۱۳۸۸) و از زمان‌های بسیار قدیم در طب سنتی نقاط مختلف جهان، در درمان بیماری‌های مختلف عفونی، تب، آسم، برونشیت، سرفه، التهابات پوستی، زردی، ناراحتی کبدی و

مقدمه

جنس بومادران (*Achillea*) متعلق به تیره Asteraceae در ایران دارای ۱۹ گونه علفی چندساله و غالباً معطر است که ۷ گونه آن از جمله گونه *Achillea millefolium L.* می‌باشد.

علت شرایط متنوع اکولوژیکی و اقلیمی (جایمند و همکاران، ۱۳۷۹؛ Mockute and Judzentiene, 2002؛ Azizi et al. ۱۳۸۵)، مراحل مختلف رشد (بهمنش، ۱۳۸۰)، اندازهای مختلف، گونه‌های مختلف گیاهی و روش‌های مختلف انسان‌گیری (جایمند و رضایی، ۱۳۸۳؛ Jaimand et al. 2006؛ Mazandarani et al. 2006) باشد.

با توجه به غنای گونه ای و گستردگی رویشگاه های گونه های مختلف جنس بومادران در استان گلستان و استفاده فراوان دارویی از آن به روش های مختلف منفرد یا ترکیبی با سایر گیاهان دارویی در طب سنتی، پژوهش حاضر به منظور ارزیابی مهمترین مواد مؤثره ثانوی روغن انسانس سرشاخه های گلدار گیاه بومادران هزاربرگ در مراتع تپه ماهوری منطقه مراوه تپه انجام گرفت.

الف) عملیات صحرائی و جمع آوری گیاه

سرشاخه‌های گلدار نمونه مورد مطالعه در اواست
خرداد سال ۱۳۸۸ در مرحله گلدھی از مراتع تپه‌ماهوری
مراوه‌تپه (ارتفاع ۸۲۶ متر، شیب ۱۵ درجه و جهت
جغرافیایی شمال غربی) واقع در شمال شرق استان گلستان
جمع‌آوری و در سایه خشک گردید. همزمان اطلاعات
ارزشمند در زمینه گیاه درمانی سنتی^۱ گونه بومادران هزار
برگ از قبیل نام محلی، زمان جمع‌آوری، محل رویش،
خواص درمانی و اندام دارویی مورد استفاده گیاه با
استفاده از پرسشنامه، از ۶ درمانگر روستائی مسن و
باتجریه (بخصوص افراد شکسته‌بند و ماماهاي منطقه) در
روستاهای آلتی آغاج بزرگ، آلتی آغاج کوچک، آق امام،
خانگه و کچیک در طی ماههای فروردین تا مهر در سال
۱۳۸۸ بدست آمد.

ب) عملیات اسانس گیری

۸۰ گرم از نمونه گل های خشک شده به روش تقطیر
با آب و طرح کله نجف ب اساس دارو نامه بستانما (British

گوارشی (Yassa et al., 2007; Albuquerque et al., 2007) استفاده (Ugulu et al. 2009; Fakir et al. 2009) می شده است. بررسی های فراوان علمی، ضمن تأثیر اثرات درمانی گونه های بومادران، اظهار داشتند که شاید کمتر گیاهی را بتوان همانند گیاه مذکور یافت که از نقطه نظر شهرت و گستره پراکنش آن در نواحی مختلف جهان، کاربرد فراوان داشته باشد. همچنین تنوع ترکیبات مواد مؤثره ثانوی موجود در عصاره و اسانس گل های بومادران هزاربرگ، به عنوان التیام دهنده، ضد عفونی کننده، ضد التهاب و مسکن در درمان دل درد، کم خونی، زخم، اسهال، کرمکش، ضد باکتری، قارچ و حشره گزارش شده است (کریشچی و همکاران، ۱۳۸۳؛ Silva, 2004). وجود مواد مؤثره بتا-پینن، او-۸-سینول، بورنیول، کامفور، الfa-ترپینول، ترپینول، ائوگنول، ژرانول، توچن و کامازولن (Candan et al. 2003; Chialva et al. 1993; Gudaityte and Venskutonis, 2004) را در ترکیبات مختلف مونوترپن و سزکوئی ترپن (2007) را در ترکیبات مختلف مونوترپن و سزکوئی ترپن (Raspayi, 1383 و 1386) به عنوان ترکیبات عمدۀ دارویی In vitro گونه *A. millefolium* گزارش کردند و در شرایط گذاری، ضد میکروبی، ضد انگل و ضد حساسیت ترکیبات فوق در این گیاه اشاره داشته اند (ایزدی و Haziri et al. 2003; Candan et al. 2003) همکاران، ۱۳۸۲؛ Russell :Cosentino et al. 1999) نتایج آزمایشات دیگر از مشتقهای ترپنیوئیدی از جمله ترپینول به عنوان ضد عفونی کننده قوی و ضد التهاب در درمان عفونت ها و التهابات پوستی اشاره نمودند (Ballabh et al. 2007; Paduch et al. 2007; and Southwell, 2003 (al. 2008).

کمیت و کیفیت مواد مؤثره ثانوی در انسانس گونه‌های مختلف جنس بومادران و خواص درمانی آنها در منابع مختلف، متفاوت گزارش شده است، که به نظر مرسد به

¹. Ethnopharmacologic

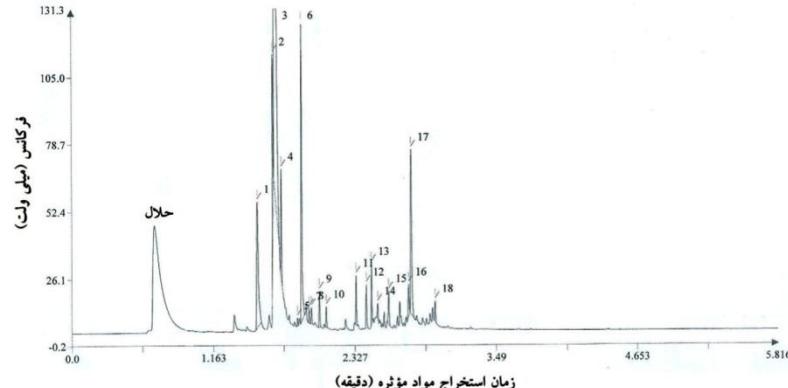
يونیزاسیون معادل ۷۰ الکترون ولت (ev) می‌باشد. برنامه-ریزی حرارتی ستون از ۴۰ تا ۲۵۰ درجه سانتی‌گراد با سرعت افزایش ۴ درجه سانتی‌گراد در دقیقه و درجه حرارت محفظه تزریق ۲۶۰ درجه سانتی‌گراد و دمای ترانسفرلاین ۲۷۰ درجه سانتی‌گراد تنظیم گردیده است.

ه) شناسایی طیف‌ها (ترکیبات)

شناسایی طیف‌ها به کمک شاخص‌های بازداری کواتس بدست آمده و با تزریق هیدروکربن‌های نرمال (C₇-C₂₅) تحت شرایط یکسان با تزریق انسان‌ها و توسط برنامه کامپیوتری و به زبان بیسیک محاسبه شده است. همچنین، اینکار با مقایسه منابع مختلف (Shibamoto, 1987; Davies, 1989; Adams, 1990) و با استفاده از طیف‌های جرمی ترکیب‌های استاندارد و اطلاعات موجود در کتابخانه دستگاه GC/MS انجام شد.

نتایج

با توجه به نتایج تجزیه روغن انسان‌گیاه، تعداد ۱۸ ترکیب شیمیایی در آن شناسایی گردید که ترکیبات عمده آن شامل مونوترپین‌های تریپنولن (۸۱ درصد)، بورنیول (۴/۲ درصد)، بتا-پین (۳/۵ درصد)، پی-متا-۳ او۸ دیلن (۲/۴ درصد) و توجن (۱/۲ درصد) و ترکیب سزکوئی-ترپنی کامازولن (۲/۹ درصد) بود که جمماً ۹۵/۲ درصد از ۹۹/۴۳ درصد از کل انسان را شامل می‌شدند (جدول ۱، شکل ۱، شکل ۲).

شکل ۱: کروماتوگرام روغن انسانی سرشاخه‌های هوایی گلدار گیاه بومادران هزاربرگ در منطقه مراوه تپه

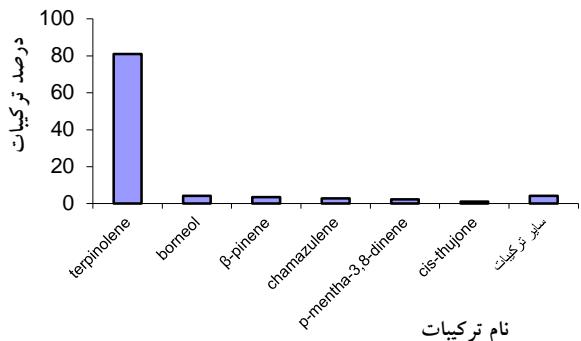
(Pharmacopeia, 1988) به مدت دو ساعت صورت پذیرفت و ۰/۹۱۳۵ گرم انسان خالص بدست آمد. سپس انسان خالص حاصل بر اساس روش‌های آزمایشگاهی زیر تجزیه گردیدند.

ج) تجزیه با دستگاه کروماتوگراف گازی (GC)

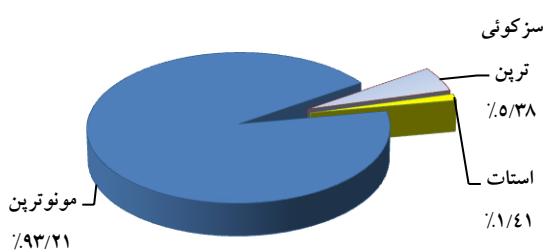
دستگاه کروماتوگراف گازی مدل Gas Chromatograph (Thermo-Ultra Fast Module) به آشکارساز F.I.D. (يونیزاسیون توسط شعله هیدروژن) و داده‌پرداز با نرم افزار Chrom-card 2006، ستون HP-5 است. بدست آمده سرعت افزایش دمای ۳ درجه سانتی‌گراد در دقیقه، در مدت زمان ۵/۸ دقیقه انجام گرفته است. دمای قسمت تزریق ۲۸۰ درجه سانتی‌گراد و دمای آشکارساز ۲۸۰ درجه سانتی‌گراد تنظیم شده است. جهت رقیق کردن نمونه از گاز حامل هلیوم که فشار آن در ابتدای ستون برابر ۳ کیلوگرم بر سانتیمتر مربع و با نسبت شکافت برابر ۱:۱۰۰ استفاده شد.

د) تجزیه با دستگاه کروماتوگراف گازی متصل به طیفسنج جرمی (GC/MS)

دستگاه کروماتوگراف گازی مدل Varian 3400 متصل شده به دستگاه طیفسنج جرمی با نرم افزار Saturn II استفاده شد. مشخصات ستون همانند ستون دستگاه GC، فشار گاز سر ستون ۳۵ Psi و انرژی

شکل ۲: ترکیبات عمدۀ شیمیایی اجزای تشکیل دهنده اسانس گل بومادران هزاربرگ و درصد آنها

شکل ۳: درصد ترکیبات مواد مؤثره موجود در گروهای مختلف اسانس گونه بومادران هزار برگ

همچنین ارزیابی انتوفارماکولوژی این گیاه در منطقه نشان می‌دهد که مردم محلی اغلب از گل‌های گیاه به اشکال مختلف پودر، قرص، دمکرده، جوشانده و مرهم در درمان دل درد، دیسمنوره، توقف خونریزی و التیام زخم استفاده می‌کنند. همچنین مردم این منطقه اظهار می‌دارند که جهت جمع‌آوری این گونه اغلب دامنه‌های سایه‌گیر، از نظر زمان برداشت، ماهه‌های اردیبهشت تا خرداد و در مرحله گلدهی این گیاه را جستجو می‌نمایند.

بحث

در حال حاضر کشورهای مختلف با انجام مطالعات و تحقیقات فراوان فیتوشیمیایی پیرامون استخراج مواد مؤثره ثانوی از گونه‌های مختلف گیاهان دارویی، در پی یافتن گیاهان و یا ترکیب‌های مهمی می‌باشند که در درمان بیماران مفید باشد یا بتوان در صنایع مختلف به عنوان یک ماده طبیعی از آن در تولید داروهای مؤثر و کم خطر

جدول ۱. ترکیبات شیمیایی اجزای تشکیل دهنده اسانس گل بومادران هزاربرگ

ردیف	نام ترکیبات	زمان بازداری	درصد ترکیبات
۱	β -pinene	۱/۵۲	۳/۵
۲	p-mentha-3,8-dinene	۱/۶۵	۲/۴
۳	terpinolene	۱/۷۸	۸۱
۴	cis-thujone	۱/۷۲	۱/۲
۵	Unknown	۱/۸۵	۰/۰۸
۶	borneol	۱/۸۹	۴/۲
۷	cis-sabinene hydrate acetate	۱/۹۵	۰/۱
۸	cis-carveol	۱/۹۷	۰/۲
۹	trans-carvone oxide	۲/۰۴	۰/۴
۱۰	bornyl acetate	۲/۰۹	۰/۲
۱۱	e-caryophyllene	۲/۳۴	۰/۶
۱۲	γ -gurjunene	۲/۴۲	۰/۵
۱۳	eugenol acetate	۲/۴۶	۰/۷
۱۴	Unknown	۲/۵۱	۰/۱۸
۱۵	e-isoeugenol acetate	۲/۶۱	۰/۵
۱۶	(E,E)-farnesol	۲/۷۷	۰/۵
۱۷	chamazulene	۲/۷۹	۲/۹
۱۸	Unknown	۲/۹۹	۰/۲۷
مجموع درصد ترکیبات		۰/۶۳	
مجموع درصد ترکیبات		۹۹/۴۳	

ترکیبات اسانس در سه گروه بزرگ مونوتربن، سوزکوئی-ترپن و استات تقسیم‌بندی می‌شوند. در این میان ۹۳/۲۱ درصد مونوتربن‌ها (عمده ترین آن ترپنولن، بورنیول و بتا-پین) بیشترین میزان از حجم اسانس را به خود اختصاص داده، در حالیکه ۵/۳۸ درصد آنرا سوزکوئی ترپن‌ها (عمده ترین آن کامازولن) به خود اختصاص داده است (شکل ۳).

۶/۷۶) درصد، داوانون (۶/۷۲ درصد)، کامفور (۶/۵ درصد) و او-۸-سیتول (۲/۸۸ درصد) (بهمنش، ۱۳۸۵) گزارش شد. نتایج ذکر شده تفاوت‌های بسیاری را در کمیت و کیفیت مواد موثره گونه مورد مطالعه در رویشگاه‌های مختلف ارائه می‌دهد.

نتایج تحقیق حاضر از نظر میزان ترکیبات ترپینولن و کامازولن با نتایج سایر تحقیقات در ارتفاعات مطابقت ندارد، به طوری که در تحقیقات جایمند و رضایی (۱۳۸۶) و بهمنش (۱۳۸۵) ماده مؤثره کامازولن، ترکیب عمدۀ انسان این گونه در ارتفاعات گزارش شده در حالی که ماده ترپینولن در آن گزارش نشده است. بنابراین نتایج بدست آمده در این تحقیق و مقایسه آن با تحقیقات مشابه در تائید تحقیقات Mockute and Judzentiene (۲۰۰۲) است که نشان دادند مواد متخلّله انسان گونه‌های بومادران در زیستگاه‌های مختلف، متفاوت می‌باشد. البته به این نکته نیز باید توجه نمود که جمع‌آوری یک گیاه در مراحل مختلف رشد نیز بر کمیت و کیفیت مواد مؤثره موجود در انسان آن موثر است، بطوریکه که با افزایش روند رو به رشد و توسعه گیاه برخی از ترکیبات کاهش و یا افزایش می‌یابند (Azizi et al., 2010).

همچنین مقایسه ترکیبات روغن انسانی در گونه بومادران هزاربرگ در رویشگاه‌های مختلف و همچنین مقایسه آن با سایر گونه‌های جنس *Achillea* نیز قابل بحث است. از جمله اینکه می‌توان به این نکته پی برد که از بین ترکیبات تشکیل دهنده انسان اغلب کامفور، او-۸-سیتول و بورنیول در انسان اکثر گونه‌های جنس بومادران و بسته به نوع گونه و رویشگاه از کمیت و کیفیت متفاوتی برخوردارند. ضمن اینکه در بعضی از موارد بدلیل تنش‌های خاص اکولوژیکی میزان آنها کم و ترکیب دیگری از جمله ترپینولن از حد اکثر کمیت برخوردار شده است (Azizi et al., 2006; Mazandarani et al., 2010).

روش‌های مختلف انسان‌گیری و همچنین اندام‌های مختلف گیاه نیز در تغییرات کمی و کیفی ترکیبات

استفاده نمود. به هرحال با وجود بررسی‌های صورت گرفته روی گونه‌های معطر و یا دارویی کشور، هنوز زمینه‌های فراوانی جهت شناسایی گونه‌ها و یا ترکیب‌های مهم وجود دارد.

در تحقیق حاضر با بررسی ترکیبات شیمیایی انسان گونه بومادران هزاربرگ مشاهده شد که از میان ترکیبات موجود در انسان گونه مورد بررسی، ترکیب ترپینولن درصد بیشتری از انسان (۸۱ درصد) را به خود اختصاص داده است. همچنین نتایج نشان داد که مقدار مونوترپین‌ها بسیار بیشتر از سزکوئی‌ترپین‌ها در این گونه گیاهی بود که مطابق با نتایج تحقیقات جایمند و رضایی (۱۳۸۶) می‌باشد. در حالیکه در نتایج تحقیقات Chialva و همکاران (۱۹۹۳) و Candan و همکاران (۲۰۰۳)، ماده مونو-الگا ترپینول را به عنوان یکی از مهمترین مشتقات ترپنوتیکی آنهم به میزان ۱۰ تا ۸ درصد معرفی کردند. به طور کلی می‌توان اینطور استنتاج نمود که آنالیز مواد مونو-الگونه فوق در منطقه مراوهه تپه با انسان همان گونه در سایر مناطق بسیار متفاوت گزارش شده است و می‌توان تفاوت‌های کمی و کیفی موجود در ترکیبات انسان گونه بومادران هزاربرگ را در رویشگاه‌های مختلف مشاهده کرد. به طوری که همانطور که در نتایج این مقاله آمده است عملده‌ترین ترکیبات شیمیایی موجود در انسان گونه مورد مطالعه ترپینولن، بورنیول، بتا-پین، کامازولن، پی-متا-۳-دین و توجن بوده، در حالیکه همین گیاه در منطقه آذربایجان شرقی دارای لیمونن (۱۴/۹۴ درصد)، بورنیول (۷/۸۸ درصد)، آلفا-کادینول (۷/۵۷ درصد)، کاریوفیلن اکسید (۴/۳۴ درصد) و ترپین-۴-ال (۳/۸۹ درصد) (جایمند و همکاران، ۱۳۷۹) در منطقه لار دماوند، دارای ترکیبات پی-سیمن (۱۹/۸ درصد)، ان-هپتanol (۱۵/۲ درصد) و بورنیل استات (۱۲ درصد)، ان-هپتanol (۱۵/۲ درصد) و بورنیل استات (۱۲ درصد) (جایمند و رضایی ۱۳۸۳) و در ارتفاعات ییلاقی منطقه چهارباغ در استان گلستان به ترتیب دارای ژرانیل-استات (۳۵/۸۹ درصد)، ژرانیول (۱۶/۵ درصد)، لینالول

(۲۰۰۷) در تحقیقی گزارش کردند ماده ترپینولن به میزان ۵/۴ درصد در اسانس گیاه بومادران هزاربرگ بعنوان مهمترین ماده معرفی شد.

نتیجه گیری نهایی

مقایسه نتایج پژوهش حاضر با نتایج ارائه شده توسط سایر محققان (در نقاط مختلف جهان) نشان می‌دهد که کمیت و کیفیت مواد مؤثره ثانوی اسانس گیاه بومادران هزاربرگ (۸۱ درصد میزان ترپینولن) در منطقه مراوه‌تپه منحصر به‌فرد است. از این‌رو لازم است در تحقیقات آینده استخراج ترکیبات ثانوی عصاره گیاه و نحوه عملکرد دارویی اسانس و عصاره گیاه مورد مطالعه در شرایط آزمایشگاهی و مدل‌های حیوانی و کلینیکال بررسی شود. با بررسی مطالب فوق همچنین می‌توان به این حقیقت اذعان داشت که ترکیبات موثره متنوعی در گونه فوق در طبیعت سنتز می‌شود که تحت تاثیر تنوع عوامل اکولوژیکی و از همه مهمتر مراحل مختلف رشد و نمو گونه می‌باشد. پس با مقایسه نتایج بدست آمده از این تحقیق با نتایج دیگران که در رویشگاه‌های مختلف ایران و جهان و همچنین ارتفاعات متفاوت گزارش شده به این واقعیت می‌توان دست یافت که عوامل اکولوژیکی از جمله اقلیم و ارتفاع نقش مهمی را در تغییر مواد مؤثره اسانس و همچنین عملکرد دارویی آنها می‌گذارد. از این‌رو ضرورت دارد اثرات اکولوژیکی و مراحل فنولوژیکی را جهت دستیابی به بهترین تولیدات دارویی مورد بررسی قرار داد.

منابع

ایزدی، ج.، شریف، م.، خلیلیان، ع.ر.، ضیایی، ۵.. آزادبخت، م. و عادلی، س. (۱۳۸۲). بررسی اثرات ضدکرم گیاه بومادران (*Achillea millefolium*) بر روی انگل اکسیور در موش. مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، جلد سیزدهم، شماره ۴۰، صفحات ۲۷-۳۵.

بهمنش، ب. (۱۳۸۵). بررسی اثر برخی عوامل محیطی بر پراکنش گیاهان دارویی (مطالعه موردی: مراعع

شیمیایی اسانس در گونه‌های جنس بومادران حائز اهمیت می‌باشد. به نحوی که مواد مؤثره موجود در اسانس سرشاخه‌های گلدار گونه فوق در دو روش تقطیر با آب و بخار حتی در منطقه متفاوت گزارش شده است (Jaimand et al., 2006

نتایج تحقیقات فراوان در زمینه طب سنتی و عملکرد دارویی گیاهان نشان داد که خواص درمانی گیاه، بعلت مواد مؤثره موجود در اسانس یا عصاره آن متفاوت می‌باشد، از این‌رو از آنها در تولید دارو جهت درمان بیماری‌های شایع انسان و دام استفاده می‌نمایند. خواص درمانی زیادی از جمله آنتی‌اکسیدانی، ضد میکروبی، ضد عفونی کننده و کرمکش برای گونه بومادران هزاربرگ در طب سنتی نقاط مختلف جهان ذکر شده است (Albuquerque et al. 2009; Fakir et al. 2007; Ugulu et al. 2009; Candan et al. 2007) که به نظر می‌رسد عملده آن خواص بعلت وجود مواد مؤثره ترپینولن، بورنئول، کامفور، بتا-پین، کامازولن و توجن در اسانس گیاه مربوطه باشد که همسو با نتایج تحقیقات *in vitro* و *in vivo* محققینی نظیر ایزدی و همکاران، Haziri و Candan (۱۳۸۲)، و همکاران (۲۰۰۳) و Ian Russell و همکاران (۲۰۱۰) می‌باشد که اعلام داشتنده عملکرد دارویی گیاه وابسته به کمیت و کیفیت مواد مؤثره فوق تغییر می‌کند. همچنانکه در تحقیقات Ballabh و همکاران (۲۰۰۳) درصد بالایی از ترکیبات ترپینولن و ترپین-۴-ال را نیز در گیاهان *Melaleuca* و *Proveskia* گزارش کردنده و نشان دادند که گیاهان فوق بدلیل کثرت ترپینولن و ترپین-۴-ال همچنین ترکیبات فلاونوئیدی در درمان عفونت، التهاب، تسکین درد و رفع عفونت‌های انگلی استفاده می‌شوند. از این‌رو کثرت ترکیب ترپینولن در گیاه فوق مovid این مسئله است که پتانسیل اثربخشی گیاه مورد نظر را در درمان بیماری‌های ذکر شده به خصوص ضد عفونی کنندگی آن در طب سنتی منطقه مراوه تپه بعنوان مهمترین ترکیب Venskutonis معروفی می‌نماید. ضمن اینکه Gudaityte و

- Azizi, M., Chizzola, R., Ghani, A. and Oroojalian, F. (2010).** Composition at different development stages of the essential oil of four Achillea species grown in Iran. *Natural Product Communications, an International Journal for Communications and Reviews Covering all Aspects of Natural Products Research.* 5(2): 175-350.
- Ballabh, B., Chaurasia, O.P., Ahmed, Z. and Balasingh, Sh. (2008).** Traditional medicinal plants of cold desert Ladakh-Usedagainstkidneyand urinarydisorders. *Journal of Ethnopharmacology.* 118: 331-339.
- British Pharmacopoeia. (1988).** Published on the recommendation of the Medicine Commission. London: Her Majesty's Stationery Office 2, p A138.
- Candan, F., Unlu, M., Tepe, B., Daferera, D., Polissiou, M., Sokmen, A. and Akpulat, A. (2003).** Antioxidant and antimicrobial activity of the essential oil and methanol extracts of *Achillea millefolium* subsp. *millefolium* Afan. (Asteraceae). *Journal of Ethnopharmacology.* 87: 215-220.
- Cosentino, S., Tuberoso, C.I.G., Pisano, B., Satta, M., Mascia, V., Arzedi, E. and Palmas, F. (1999).** In vitro antimicrobial activity and chemical composition of Sardinian *Thymus* essential oils. *Letters in Applied Microbiology.* 29: 130–135.
- Chialva, F., Monguzzi, F., Manitto, P. and Akgul, A. (1993).** Essential oil constituents of *Achillea biebersteinii* Afan. *Journal of Essential Oil Research.* 5: 87-88.
- Davies, N.W. (1990).** Gas chromatographic retention index of monoterpenes and sesquiterpenes on methyl silicon and carbowax 20M phases. *Journal of Chromatography.* 503: 1-24.
- Eglseer, K., Jurenitsch, J., Saukels, J., Franz, Ch. and Kubelka, W. (1988).** Vergleichende untersuchungen des aetherischen Oles verschiedener sippen des *Achillea millefolium* Aggregates. *Journal of Scientica Pharmaceutica.* 56: 15.
- Fakir, H., Korkmaz, M. and Guller, B. (2009).** Medicinal plant diversity of Western Mediterranean region in Turkey. *Journal of Applied Biological Sciences.* 3(2): 30-40.
- چهارباغ استان گلستان). پایان نامه کارشناسی ارشد مرتعداری، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، صفحه ۱۰۰.
- جایمند، ک. و رضایی، م.ب. (۱۳۸۳). بررسی ترکیب‌های شیمیایی انسان‌اندام هوایی گیاه *Achillea millefolium* L. subsp. *mellifolium* با روش‌های تقطیر. *فصلنامه تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران.* جلد بیستم، شماره ۲، صفحات ۱۹۰-۱۹۱.
- جایمند، ک. و رضایی، م.ب. (۱۳۸۶). بررسی ترکیب‌های شیمیایی انسان‌گل و برگ *Achillea pachycephala* Rech. F. گیاهی، جلد سوم، شماره ۱، پیاپی ۵، صفحات ۱۹-۲۳.
- جایمند، ک.، رضایی، م.ب. و برآزندۀ، م.م. (۱۳۷۹). بررسی ترکیب شیمیایی انسان‌سازندگی، جلد سیزدهم، شماره ۳، پیاپی ۴۸، صفحات ۶۹-۶۸.
- کریچچی، ب..، پریور، ک..، حائری روحانی، س.ع. و روستائیان، ع.ح. (۱۳۸۳). تأثیر عصاره گیاه بومادران بر روند اسپرماتوزن و محور هورمونی هیپوفیز گوناد در موش‌های بالغ. *فصلنامه دانشگاه علوم پزشکی لرستان.* جلد بیست و دوم. صفحات ۱۸-۱۳.
- مصطفیان، و. (۱۳۸۸) فرهنگ نام‌های گیاهان ایران. چاپ فرهنگ معاصر، صفحات ۱۲-۱۱.
- Adams, R.P. (1989).** Identification of essential oils by ion trap mass spectroscopy. Academic Press: New york.
- Albuquerque, U.P., Medeiros, P.M., Almeida, A.L., Monteiro, J.M., Neto, E.M.F.L., Melo, J.G. and Santos, J. (2007).** Medicinal plants of the caatinga (semi-arid) vegetation of NE Brazil: A quantitative approach. *Journal of Ethnopharmacology.* 114: 325-354.

Gudaityte, O. and Venskutonis, P.R. (2007). Chemotypes of *Achillea millefolium* transferred from 14 different locations in Lithuania to the controlled environment. *Journal of Biochemical Systematics and Ecology.* 35: 582-592.

Haziri, A.I. Aliaga, N., Ismaili, M., Govori-Odai, S., Leci, O., Faiku, F., Arapi, V. and Haziri, I. (2010). Secondary metabolites in essential oil of *Achillea millefolium* (L.) growing wild in East part of Kosova. *American Journal of Biochemistry and Biotechnology.* 6(1): 32-34.

Hethelyi, E., Danos, B. and Tetenyi, P. (1988). Investigation of the essential oils of the *Achillea* genus. 1. The essential oil composition of *Achillea distance* W. et K. Ex. Willd. *Journal of Herba Hungarica.* 27: 35-42.

Jaimand, K., Rezaee, M.B. and Mozzaffarian, V. (2006). Chemical constituents of the leaf and flower oils from *Achillea millefolium* ssp. *elburzensis* Hub.-Mor. From Rich in Chamazulene. *Journal of Essential oil researches.* 18: 293-295.

Javidnia, K., Miri, R. and Sadeghpour, H. (2004). Composition of the volatile oil of *Achillea wilhelmsii* c. koch from Iran. *DARU Journal of Pharmaceutical Sciences.* 12(2): 63-66.

Mazandarani, M., Rezaei, M.B., Ghaemi, F.O., Behmanesh, B., Ahmadi, A. and Chamani, A. (2006). Ethnobotany, chemical composition and antibacterial activity of the essential oil from *Achillea micrantha* L. in Golestan province. *Journal of Plant Science Researches.* 1(3): 48-53.

Mockute, D. and Judzentiene, A. (2002). Chemical composition of the essential oils of *Achillea millefolium* L. subsp. *millefolium* (yarrow) growing wild in Vilnius. *Institute of Chemistry. Journal of Chemija (Vilnius).* 13(2): 97-102.

Paduch, R., Kandefer-Szerszen, M., Trytek, M. and Fiedurek, J. (2007). Terpenes: substances useful in human healthcare. *Journal of Archivum Immunologiae et Therapia Experimentalis.* 55: 315–327

Patil, P.H., Patil, J.Y., Mahale, J.N., Patel, J.B. and Surana, S.J. (2010). Evaluation of antiulcer activity of the terpenoid fraction from the leaves of *Thespesia populnea* (L) (Malvaceae) in albino rats. *Research Journal of Pharmaceutical, Biological and Chemical Sciences.* 1(4): 495-534.

Russell, M.F. and Southwell, I.A. (2003). Monoterpeneoid accumulation in 1,8-cineole, terpinolene and terpinen-4-ol chemotypes of *Melaleuca alternifolia* seedlings. *Journal of Phytochemistry.* 62: 683-689.

Shibamoto, T. (1987). Retention Indices in Essential Oil Analysis. In: *Capillary Gas Chromatography in Essential Oils Analysis.* Edits., P. Sandra and C. Bicchi, p. 259-274, Dr. Alferd Huethig Verlag, New York.

Silva, J.A.T. (2004). Mining the essential oils of the Anthemideae. *African Journal of Biotechnology.* 3(12): 706-720.

Ugulu, I., Baslar, S., Yorek, N. and Dogan, Y. (2009). The investigation and quantitative ethnobotanical evaluation of medicinal plants used around Izmir province, Turkey. *Journal of Medicinal Plants Research.* 3(5): 345-367.

Yassa, N., Saeidnia, S., Pirouzi, R., Akbaripour, M. and Shafiee, A. (2007). Three phenolic glycosides and immunological properties of *Achillea millefolium* from Iran, population of Golestan. Tehran, Iran. *DARU Journal of Pharmaceutical Sciences.* 15(1): 49-52.